

vaný, vyskytují často a pravidelně, vyžaduje výkon trestu, by se zamezilo opakování. Nehledíc k tomu nelze u obžalovaného důvodně očekávat polepšení i bez výkonu trestu, jakž vyžaduje ustanovení § 1 zákona o podmíněném odsouzení, neboť obžalovaný tento druh trestných činů, o něž jde, páše jako placený tajemník a předák komunistické strany, a nelze tudíž mít za to, že šlo o ojedinělý poklesek a o nahodilé vybočení z mezí řádného života. Důvodnému odvolání bylo tudíž vyhověti a trest obžalovanému nalézacím soudem uložený prohlásiti za bezpodmínečný.

Čís. 4264.

Výkon práva hlídače (hajného) podle § 6 zákona ze 16. června 1872, čís. 84 ř. zák., který platí i pro lesní hajné a pro Moravu, není omezen na obvod, pro který jest hajný ustanoven, nýbrž jest mu je přiznati i v bezprostředním okolí služebního obvodu.

Jde proto o výkon onoho práva, odebírá-li lesní hajný na hranicích svého revíru (služebního obvodu) v sousedním lese pilku důvodně podezřelému z krádeže stromku v lese svěřeném jeho dohledu.

(Rozh. ze dne 17. září 1931, Zm II 378/30.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Jihlavě ze dne 14. srpna 1930, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem veřejného násilí podle § 81 tr. zák. a přestupkem krádeže podle § 460 tr. zák., mimo jiné z těchto

důvodů:

Podle § 281 čís. 9 a) tr. ř. namítá stížnost, že hajný M. neměl právo odnítí stěžovateli pilku v cizím revíru, mimo obvod, pro který jest ustanoven jako lesní hajný, takže odebrání pilky mařené stěžovatelem nebylo prý služebním úkonem hajného. Nalézací soud opírá názor, že hajný, chtěje odnítí stěžovateli pilku, byl ve výkonu služby, o §§ 55 a 58 lesního zákona z 3. prosince 1852, čís. 250 ř. zák.; s tím však nelze souhlasiti. Podle § 58 cit. zák. mohou sice lesní zřizenci stíhati pachatele a odebrati mu nástroje (§ 55 zák.) i mimo obvod svěřený jich ochraně, byl-li pachatel přistižen při samém skutku, uprchl-li a byl stíhán. Soud nalézací nezjistil, že stěžovatel byl hajným M-em přistižen při lesní krádeži ve státním lese, že odtamtud prchal, hajný ho stíhal a dostihnuv ho chtěl mu odebrati pilku, již pravděpodobně uřízl stromek ve státním lese, naopak zjistil, že hajný přišel na místo, kde krádež stromku ve státním lese byla spáchána, když pachatel (stěžovatel) byl již v sousedním cizím lese, kde řezal další stromek, a že hajný, jsa přesvědčen, že je pachatelem krádeže v lese svěřeném jeho ochraně, šel do sousedního lesa, by pachateli odňal pilku, již byla krádež pravděpodobně spáchána. Pravomoc lesních hajných není však upravena výlučně před-

pisy §§ 53—58 citovaného lesního zákona, jež byly sice výslovně zachovány v platnosti předpisem § 8 zákona ze dne 16. června 1872, čís. 84 ř. zák., aniž byly však na závalu většímu rozsahu právomoci upravené tímto zákonem pro všechna odvětví zemědělství. Tento zákon platí podle § 1 i pro Moravu, ano bylo § 1 zák. z 29. května 1887, čís. 75 z. zák. nařízeno, jaký odznak mají hlídači zřízení pro ochranu lesů nositi, by byli považováni za veřejné hlídače ve smyslu citovaného říšského zák. čís. 84/1872. Podle § 6 tohoto zákona má hlídač (hajný) i kromě případu, kde byl někdo při skutku samém přistižen, právo lidem, kteří jsou zjevně podezřelí, že spáchali trestný čin na věcech jemu k dohledu svěřených, nebo že takový trestný čin připravují, odejmouti věci, které pravděpodobně z takového trestného činu pocházejí, nebo kterými měl býti (byl) takový trestný čin vykonán. Zákon neomezuje výkon tohoto práva na obvod, pro který jest hlídač ustanoven, a jest mu je přiznati též obzvláště v bezprostředním okolí služebního obvodu, an podle ustanovení § 3 čís. 2 téhož zákona je hlídač (hajný) k mnohem intensivnějšímu zákroku, k zatčení neznámého škůdce oprávněn, přistihne-li podezřelou osobu na cizím pozemku nebo na blízku věcí jeho dohledu svěřených (srovnej rozh. čís. 2458 sb. n. s.). Proto rozsudek právem shledává služební výkon lesního hajného M-a v tom, že odebíral na samých hranicích svého revíru (služebního obvodu), třebaže již v sousedním lese Anny A-ové pilku stěžovateli, který byl důvodně podezřelý z krádeže stromku, spáchané v lese svěřeném dohledu hajného M-a.

Čís. 4265.

Nedbale jedná a škodný výsledek z jednání zavinuje podle § 335 (337) tr. zák. každý, kdo poznává neb alespoň může poznati, že jeho jednání je s to, by způsobilo nebo zvětšilo nebezpečí pro život, zdraví nebo tělesnou bezpečnost lidí.

Pro pojem nedbalosti se nevyžaduje poznání (možnost poznání), že z jednání nebezpečí skutečně nastane, nýbrž jen poznání (možnost poznání), že z něho nebezpečí nastati může.

Nedbalost není vyloučena ani, předpokládá-li pachatel, že nebezpečí z jeho jednání hrozící nenastane, ano bude jeho vzniku zabráněno buď opatřeními osoby, již nebezpečí to hrozí, nebo tím, že jiný splní svoji povinnost, onomu nebezpečí čelící.

Otázka příčinné souvislosti a otázka zavinění (nedbalosti) jsou otázkami smíšenými.

(Rozh. ze dne 17. září 1931, Zm II 433/30.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Novém Jičíně ze dne 22. října 1930, jímž byl stěžovatel uznán vinným přečinem proti bezpečnosti života podle §§ 335 a 337 tr. zák.